

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 334 /2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

113/2017. (V. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. szeptember 5-én előterjesztett **panaszát** a 2017. május 25-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – S. Rendőrkapitányság– vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2016. szeptember 5-én postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2016. szeptember 4-én fogantató rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

A beadvány szerint 2016. szeptember 4-én a panaszosnak gyalogos közlekedése során egy szakaszon az úttest szélén kellett közlekednie, mivel a járdára csak meredek lépcsőn tudott volna lemenni. A panaszos mozgásában korlátozott, fáj a csípője, ezért nem ment le a járdára. A panaszos állítása szerint a helyi lakosok mind ott közlekednek, de őket nem büntetik meg.

A panaszost már egy másik alkalommal is megbüntették 35000 forintra, a panaszos nem értette, hogy miért.

A beadvány szerint az igazoltatás alkalmával a rendőrök durvák voltak, csúnyán beszéltek vele, annak ellenére, hogy ő együttműködő volt.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos elmondása szerint a rendőrök „rászálltak”, mert nehezen jár és elesett. Azt szeretné, hogy a rendőrök ne zaklassák.

II.

A Testület a panasz alapos kivizsgálása, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) D. J. rendőr törzsőrmester és S. S. c. rendőr törzsőrmester 2016. szeptember 3-án kelt jelentéséből kiderül, hogy az intézkedésre nem a panaszos által megjelölt napon, hanem 2016. szeptember 3-án került sor.

A jelentés szerint 11 óra 40 perckor a panaszossal szemben az Rtv. 29. szakaszának 1. bekezdés (1) szerinti igazoltatás, a 31. szakasz 1. bekezdése szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása és a 33. szakasz 2. bekezdés /a/ pontja szerinti magát hitelt érdemlően igazolni képtelen személy előállítására került alkalmazásra.

A személyi szabadság korlátozására S. városban a G. G. úton került sor. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

A törzsőrmester gépkocsizó járőrszolgálatot látott el S. S. címzetes rendőr törzsőrmesterrel S. városban, és ennek során vonta intézkedés alá a panaszost. A panaszost igazolásra szólították fel, melynek nem tudott eleget tenni, mivel nem tartott magánál olyan okmányt, amellyel hitelt érdemlően igazolni tudta volna személyazonosságát.

A panaszossal ezután közölték, hogy előállítják a S. Rendőrkapitányságra további intézkedés megtétele céljából.

12 óra 00 perckor a panaszost sérülés- és panaszmentesen szabadon bocsátották. Az Rtv. 33. szakaszának 4. bekezdése szerinti tájékoztató az előállítás okáról, és az igazolás az előállítás időtartamáról kiadásra került.

2) M. É. rendőr törzsszázados a parancsnoki vélemény és kivizsgálás elnevezésű 2016. szeptember 3-án kelt dokumentumban megállapította, hogy a foganatosított intézkedések jogszerűek, szakszerűek és arányosak voltak.

3) A panaszos 2016. szeptember 3-ai nyilatkozatában kijelentette, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást megkapta, panasszal nem él az intézkedéssel szemben, az előállítás időtartamáról szóló igazolást átvette, élelmezést nem kért, sérülése nem keletkezett és orvosi ellátásban nem részesült.

4) S. S. címzetes rendőr törzsőrmester 2016. október 21-én kelt jelentésében előadja, hogy 2016. szeptember 3-án D. J. rendőr törzsőrmesterrel járőrszolgálatot látott el S. város belterületén, és 11 óra 35 perckor a G. G. úton észlelték, hogy egy ittas személy - veszélyeztetve saját és mások testi épségét - az úttesten szabálytalanul, imbolyogva közlekedett gyalogosan, annak ellenére, hogy az úttest mellett járda is biztosította a gyalogos közlekedést.

A szabálysértés megszüntetése érdekében intézkedés alá vonták az akkor még ismeretlen személyt. Ennek során a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. szakasz (1) bekezdése alapján jártak el.

A rendőrök udvarias hangnemben közölték a panaszossal az általa elkövetett szabálysértést, és azt, hogy emiatt feljelentéssel élnek vele szemben, majd felszólították személyazonosságának igazolására. A panaszos személyazonosító igazolványt nem tartott magánál, ezért az Rtv. 29. szakaszának (4) bekezdése alapján előállították a S. Rendőrkapitányságra, ahol személyazonosságának megállapítását követően szabadon bocsátották.

A jelentés szerint az előállítottal szemben az intézkedő rendőrök mindvégig betartották az erre vonatkozó jogszabályi előírásokat, vele szemben nem alkalmaztak durva, megalázó, a személyét sértő kifejezéseket. Ezt a tényt az is megerősíti, hogy a panaszos az intézkedéssel szemben panasszal nem élt.

A címzetes rendőr törzsőrmester külön megjegyzi, hogy a panaszos a helyszíni intézkedés során nem volt együttműködő, a szabálysértés közlését követően azt közölte, hogy továbbra sem hajlandó lesétálni a lépcsőn azért, hogy a járdán gyalogoljon.

5) A 2016. október 21-én kelt kapitányságvezetői átiratban dr. T. I. rendőr ezredes az alábbiakban ismertetett tájékoztatást adta a Testület által feltett kérdésekre. A jelentések lényegi tartalmának hasonlósága miatt az egybehangzó előadások ismertetésétől eltekintve, csak az eddigiekhez képest kiegészítő illetve a kiemelkedően fontos információkat ismertetem.

Az intézkedés foganatosításának oka az volt, hogy a panaszos szemmel láthatóan ittas állapotban sétált az úttesten, veszélyeztetve önmagát és az arra közlekedőket. A panaszos önmagát hitelt érdemlően igazolni nem tudta, ezért került sor az előállítására.

A Robotzsaru NEO integrált ügyviteli és ügyfeldolgozó rendszerből kigyűjtésre kerültek a panaszossal szemben 2016. évben történt rendőri intézkedéseket. 2016. október 21-ig 7 esetben került sor intézkedésre. 2016. január 6-án tetten érték, amint közterületen szeszes italt fogyasztott. 2016. április 8-án tetten érték, amint közterületen alkoholt fogyasztott, és ezért vele szemben szabálysértési feljelentésre került sor. 2016-án tetten érték, amint közterületen alkoholt fogyasztott és környezetében szilárd halmazállapotú szemét (cigaretta csikk, üres műanyag flakon) volt található. A panaszos személyigazolványa erősen megrongálódott, törött volt. A panaszossal szemben mindhárom szabálysértés miatt feljelentés megtételére került sor, a rendőrségi hatáskörbe tartozó szabálysértés elbírálása megtörtént, a kiszabott büntetés 20.000 forint pénzbírság. A panaszost 2016. május 26-án elővezették a S. Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság határozata alapján a * Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetbe. A panaszos 2016. augusztus 5-én egy S. városi élelmiszerbolt előtt, erősen ittas állapotban megtagadta személyazonosságának igazolását, ezért előállították. Az elkövetett szabálysértés miatt 35.000 forint pénzbírságot szabtak ki vele szemben. 2016. szeptember 3-án a panasz tárgyává tett intézkedést foganatosították a panaszossal szemben. 2016. szeptember 12-én a S. Járási Hivatal * számú határozata alapján elővezették a * Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetbe.

A panaszossal szemben 2016. szeptember 3-án intézkedő járőr páros egyik tagja jelentést készített az intézkedés hangnemével kapcsolatban. A jelentésben leírtak nem támasztják alá a panaszos állítását, a lefolytatott rendőri intézkedésekről kép-, illetve hangfelvétel nem készült, így a panaszos állításának megalapozottságával kapcsolatban érdemben nem tud állást foglalni a kapitányságvezető.

6) A S. Rendőrkapitányság csatolta a szabálysértési feljelentést és az ügyben hozott határozatot, amelyben a szabálysértési hatóság 15.000 forint pénzbírsággal sújtja a panaszost. Ezen dokumentumok érdemi kiegészítő információt nem tartalmaznak az ügygel kapcsolatban, ezért a Testület eltekint ezek ismertetésétől.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, illetve az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményét, az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszbeadványban a panaszos arról számolt be, hogy az úttest szélén történő gyalogos közlekedése során állították meg a rendőrök. A beadvány szerint egy szakaszon az úttest szélén kellett közlekednie, mivel csípőfájdalmai vannak és a járdára csak meredek lépcsőn tudott volna lemenni.

A rendőrségi dokumentumokból kiderül, hogy az intézkedő rendőrök járőrszolgálatot láttak el, amikor észlelték, hogy egy láthatóan ittas személy - veszélyeztetve saját és mások testi épségét – az úttesten szabálytalanul, imbolyogva, gyalogosan közlekedett annak ellenére, hogy az úttest mellett járda biztosítja a gyalogos közlekedést.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 4. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőrök közlekedésrendészeti ellenőrzés során jártak el, a Testület utal az Rtv. 44. §-ára, amelynek (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a közlekedés szabályszerűségét – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben (akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal) megilleti.

A rendőrség által hivatkozott és észlelt szabályszegéssel összefüggésben továbbá a Testület utal a KRESZ vonatkozó rendelkezéseire. A KRESZ 3. § (1) szerint: Aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles *a)* a közúti forgalomra, valamint a közútnak és környezetének a védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megtartani; *b)* a közúti jelzések rendelkezéseinek, továbbá a forgalom irányítására, ellenőrzésére jogosultak utasításainak eleget tenni; *c)* úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon.

A KRESZ 21. § (1) szerint a gyalogosnak a járdán, ahol pedig járda nincs, a leállósávon, az útpadkán vagy a kerékpárúton kell közlekednie. A (2) szerint, ha az úton sem járda, sem leállósáv, sem útpadka, sem kerékpárút nincs - vagy az a gyalogosközlekedésre, illetőleg a kerekes székkel való közlekedésre alkalmatlan -, a gyalogosok az úttesten közlekedhetnek. A (6) szerint a gyalogos köteles az úttesten késelem nélkül átmenni, és tartózkodni minden olyan magatartástól, amely a járművek vezetőit megzavarhatja vagy megtévesztheti. A (9) f) szerint autóúton (a leállósávon és az útpadkán is) közlekedni, valamint útkereszteződésen kívül áthaladni;

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 224. §-a szabályozza a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértésének tényállását. A szabálysértést az követi el, aki a KRESZ meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Az úttesten történő gyalogos közlekedés olyan jogellenes magatartás, amely szabálysértési felelősségre vonás kilátásba helyezését indokolja. Ezért **a Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség továbbá megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben az Rtv. 44. §-a alapján közlekedésrendészeti intézkedést foganatosított. A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

2) A Testület – bár a panaszos kifejezetten ezt nem sérelmezte – vizsgálta a panaszossal szemben foganatosított igazoltatás jogszerűségét.

A rendőrségi dokumentáció alapján megállapítható, hogy a panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontjának két fordulata alapján, a közrend és közbiztonsági védelme, illetve a közlekedésrendészeti ellenőrzés során igazoltatták. Továbbá az Rtv. 29. §-ának (2) bekezdésének első mondata szerint: az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Testület a rendelkezésére álló dokumentumok alapján megállapította, hogy az intézkedés közlekedésrendészeti intézkedés keretében történt, és a közrend, illetve közbiztonság védelme érdekében volt szükséges a panaszos igazoltatása.

A Testület megállapítása szerint – a fentebb írtak alapján – a közrendvédelmi okból, illetve a közrend, közbiztonság védelme érdekében történt igazoltatás jogszerűen történt, a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal nem sérült.

3) A Testület vizsgálta, hogy a rendőrök hátrányos megkülönböztetésben részesítik-e a panaszost, mivel utalt rá, hogy a rendőrök „rászálltak” és zaklatják, illetve már máskor is megbüntették, nem tudja, hogy miért.

A panaszbeadvány szerint a panaszossal szemben rendszeresen foganasítanak intézkedést a rendőrök. A rendőrségi iratokból kiderül, hogy a panaszossal szemben 2016. januárjától 2016. október 21-ig 6 esetben került sor rendőri intézkedésre, a panasz tárgyává tett intézkedésen kívül. Három esetben tetten érték közterületen való alkoholfogyasztás közben, két esetben elővezették, egy esetben pedig ittas állapotban megtagadta személyazonosságának igazolását.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélkülség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok csekély volta miatt nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a panaszossal szembeni többszöri rendőri intézkedéseknek valóban a rendőrség által hivatkozottak szolgáltatottak-e jogalapot, vagy azok diszkriminatív jelleggel történtek. Mindezekre tekintettel a diszkrimináció alkotmányos tilalmának megsértése, egyúttal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható.

4) A Testület vizsgálta tárgyává tette a rendőrök által alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A beadvány szerint az igazoltatás alkalmával a rendőrök durvák voltak, csúnyán beszéltek vele, annak ellenére, hogy ő együttműködő volt.

A rendőrségi iratok alapján az intézkedő rendőrök udvarias hangnemben közölték a panaszossal az általa elkövetett szabálysértést, és azt, hogy emiatt feljelentéssel élnek vele szemben, majd felszólították személyazonosságának igazolására. A panaszossal szemben nem alkalmaztak durva, megalázó, a személyét sértő kifejezéseket. S. S. címzetes rendőr törzsőrmester 2016. október 21-én kelt jelentésében külön megjegyzi, hogy a panaszos a helyszíni intézkedés során nem volt

együttműködő, a szabálysértés közlését követően azt közölte, hogy továbbra sem hajlandó lesétálni a lépcsőn azért, hogy a járdán gyalogoljon.

A Testület a panasz hangnemre vonatkozó része tekintetében utal az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület az egymásnak élesen ellentmondó rendőri és panaszosi állítások miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a tekintetben, hogy az alkalmazott hangnem vonatkozásában sérült-e a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga, ezért ezen vonatkozásban a jogsérelem nem megállapítható.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a közlekedésrendészeti intézkedést, illetve annak keretében az igazoltatást és az előállítást jogszerűen és indokoltan hajtották végre a rendőrök. A Testület az ellentmondó bizonyítékok miatt nem állapíthatott meg jogsérelmet a rendőrök által alkalmazott hangnem vonatkozásában, illetve a rendelkezésére álló bizonyítékok csekély volta miatt a hátrányos megkülönböztetés tekintetében sem.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. május 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET